

Designing a Model for Developing and Strengthening Courage in Police Students: A Case Study of Emam Hassan Mojtaba Police Officer and Training University

Mostafa Mohebbi

Corresponding Author, Lecturer, Department of Psychology, Imam Hassan Mojtaba Police Training and Officer University, Tehran, Iran. E-mail: psy.amin.93@gmail.com

Zabihollah Karami

Assistant Professor, Department of Psychology, Imam Hassan Mojtaba Police Training and Officer University Imam Hassan Mojtaba Police Training and Officer University, Tehran, Iran. E-mail: zekr12@chmail.ir

Emran Sasani

MA in Social Services Management, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran. E-mail: emransasani@gmail.com

Abstract

Assertiveness is a fundamental component of individual personality, particularly significant for police university students due to its crucial role in their future organizational and social interactions. This study aimed to develop a model for enhancing assertiveness among students at Imam Hassan Mojtaba (PBUH) Police University. The research followed a qualitative design and was categorized as applied research. Participants included psychologists, educational experts, and managers from the Faraja organization, selected through purposive sampling. Interviews were conducted until theoretical saturation was achieved. Data were collected through in-depth, semi-structured face-to-face interviews designed to explore participants' experiences, perspectives, and recommendations regarding assertiveness. Thematic analysis, following the approach of King and Horrocks, was employed to analyze the data, and the findings' credibility was validated through expert review. The results revealed that assertiveness development encompasses five key domains: psychological-personality, organizational, educational, instructional, and religious-spiritual. Within each domain, specific characteristics were identified that significantly enhance students' mission effectiveness. The interview analysis yielded basic, organizing, and overarching themes, forming a comprehensive conceptual framework for assertiveness development. The findings indicate that a multidimensional approach - incorporating personality traits, organizational culture, educational strategies, instructional methods, and religious values - can effectively strengthen assertiveness in police university students.

Keywords: Model, Assertiveness, Police University, Student, Police Training, Faraja

Cite this Article: Mohebbi, M., Karimi, Z. & Sasani, E. (2025). Designing a Model for Developing and Strengthening Courage in Police Students: A Case Study of Emam Hassan Mojtaba Police Officer and Training University. *Educational Measurement*, 16(60), 57-82. <https://doi.org/10.22054/jem.2025.78714.3529>

© 2016 by Allameh Tabataba'i University Press
Publisher: Allameh Tabataba'i University Press

Introduction

Assertiveness is widely recognized as a fundamental psychological and social competency that shapes personality development and behavioral patterns, particularly in high-stakes environments demanding effective interpersonal communication and rapid decision-making. In police education, assertiveness serves not only as a critical communication skill but also as a key enhancer of operational readiness, personal resilience, and professional identity formation. The imperative to cultivate assertiveness among cadets at Imam Hassan Mojtaba (PBUH) Police University stems from their crucial future roles in maintaining law enforcement systems and ensuring public safety.

The police profession requires individuals capable of taking initiative, making sound decisions in ambiguous or high-risk situations, and engaging in constructive interactions while maintaining a balance between aggression and passivity. Consequently, developing a culturally adapted, evidence-based model to strengthen assertiveness in police students represents a critical initiative that directly supports the strategic objectives of the Law Enforcement Command of the Islamic Republic of Iran (FARAJA).

Research Question(s)

This study addressed the following primary research question:

- What constitutes an effective model for developing assertiveness among students at Imam Hassan Mojtaba Police University?

The investigation further explored these subsidiary questions:

- What are the fundamental components and dimensions of assertiveness within police education?
- Through what educational and organizational interventions can these components be effectively cultivated and enhanced?
- Which contextual factors influence the expression and development of assertiveness in police cadets?

Literature Review

Extensive scholarly literature has highlighted the importance of assertiveness as a critical skill that enhances interpersonal communication, emotional regulation, and professional performance. Alberti and Emmons (2008) define assertiveness as the ability to express one's rights, feelings, and needs while respecting those of others. Within police education, scholars have increasingly recognized the necessity of soft skills training - particularly assertiveness - given

the demands of public engagement, leadership roles, and crisis management. Western studies (e.g., Thompson, 2016; Rogers, 2019) have demonstrated the efficacy of assertiveness training programs in enhancing law enforcement officers' psychological well-being and decision-making capabilities. Nevertheless, few studies have investigated culturally adapted models that account for the distinctive socio-religious and organizational characteristics of Iranian law enforcement institutions.

Consistent with Bandura's (1977) social learning theory, assertiveness represents an acquirable competency that develops through observational learning, constructive feedback, and deliberate practice. Notably, assertiveness intersects conceptually with key psychological constructs including self-efficacy, emotional intelligence, and moral reasoning - each bearing significant implications for the design of comprehensive police training curricula.

Methodology

This study adopted a qualitative research design with an applied research orientation. Employing a content-driven approach, the investigation explored expert perceptions, experiences, and recommendations concerning assertiveness development in police cadets. The study population comprised psychologists, educational specialists, senior administrators, and faculty members associated with both FARAJA and Imam Hassan Mojtaba (PBUH) Police University. Participants were selected through purposive sampling to ensure representation across relevant professional domains and areas of expertise.

The study employed semi-structured interviews with 15 participants, continuing until theoretical saturation was reached. Interview protocols examined three key domains: (1) conceptualizations of assertiveness in policing contexts, (2) obstacles to assertiveness development, and (3) evidence-based enhancement strategies. Following King and Horrocks' (2010) methodological framework, the data underwent rigorous thematic analysis through an iterative process of identifying and refining basic, organizing, and global themes. Methodological rigor was established through multiple verification strategies: expert validation (peer debriefing with three senior researchers), prolonged data immersion (minimum three rounds of coding), and methodological triangulation incorporating diverse professional viewpoints. The

research adhered to strict ethical protocols, including written informed consent procedures and guaranteed confidentiality through pseudonymization of all participant data.

Conclusion

This study established that assertiveness in police cadets constitutes a multidimensional competency demanding systematic, context-sensitive development. The findings propose an integrated training framework incorporating psychological, educational, organizational, and spiritual dimensions, which can effectively cultivate assertiveness while remaining congruent with both the professional ethos of Iranian law enforcement and Islamic values.

The study's findings carry three key practical implications: (1) the need for curriculum modernization to integrate assertiveness training, (2) development of specialized workshops targeting assertiveness skill development, and (3) professional development initiatives for trainers and mentors. Future research directions should prioritize empirical validation of the proposed model through pilot implementation, followed by longitudinal assessment of its effects on cadets' operational performance and professional behavior.

Acknowledgments

The authors gratefully acknowledge the valuable contributions of all participating students, faculty members, and professional colleagues who generously shared their time and expertise throughout this research endeavor. We particularly appreciate their insightful perspectives that enriched both the data collection and analysis phases of this study.

طراحی الگوی توسعه و تعمیق جرأت‌ورزی دانشجویان پلیس؛ مورد مطالعه: دانشگاه افسری و تربیت پلیس امام حسن مجتبی (ع)

مصطفی محبی *

نویسنده مسئول، مربی گروه آموزشی روان‌شناسی، دانشگاه افسری و تربیت افسری
امام حسن مجتبی (ع)، تهران، ایران. رایانامه: psy.amin.93@gmail.com

ذبیح ا... کرمی

استادیار و مدیر گروه آموزشی روان‌شناسی، دانشگاه افسری و تربیت افسری امام حسن
مجتبی (ع)، تهران، ایران. رایانامه: zekr12@chmail.ir

عمران ساسانی

کارشناسی ارشد مدیریت خدمات اجتماعی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.
رایانامه: emransasani@gmail.com

سیاه کمری

چکیده

جرأت‌ورزی از مؤلفه‌های اساسی در شخصیت افراد به شمار می‌رود و در میان دانشجویان دانشگاه افسری پلیس، به‌ویژه به دلیل نقش بنیادین آن در تعاملات سازمانی و اجتماعی آینده آنان، از اهمیت بالایی برخوردار است. این پژوهش با هدف تدوین الگویی برای تقویت جرأت‌ورزی در دانشجویان دانشگاه افسری و تربیت پلیس امام حسن مجتبی (ع) انجام شد. مطالعه حاضر از نوع کیفی و در زمره پژوهش‌های کاربردی قرار می‌گیرد. مشارکت‌کنندگان شامل روان‌شناسان، نخبگان و مدیران حوزه تعلیم و تربیت در فراجا بودند که به‌صورت هدفمند انتخاب شده و تا رسیدن به اشباع نظری مورد مصاحبه قرار گرفتند. داده‌ها با استفاده از روش تحلیل مضمونی کینگ و هاروکز تحلیل شده و اعتبار آن با نظر خبرگان تأیید شد. نتایج حاکی از آن بود که جرأت‌ورزی در پنج حوزه شخصیتی- روان‌شناختی، سازمانی، تربیتی، آموزشی و دینی- مذهبی قابل توسعه است و در هر یک از این حوزه‌ها ویژگی‌هایی شناسایی شد که نقش مؤثری در ایفای مأموریت‌های دانشجویان دارد. از تحلیل مصاحبه‌ها، مجموعه‌ای از مضامین پایه، سازمان‌دهنده و فراگیر به دست آمد که چارچوب نظری مناسبی را برای ارتقای جرأت‌ورزی در این قشر ارائه داد. یافته‌ها نشان داد که توجه به ابعاد مختلف شخصیتی، سازمانی، تربیتی، آموزشی و دینی می‌تواند به توسعه مؤلفه‌های جرأت‌مندی در دانشجویان دانشگاه افسری منجر شود.

کلیدواژه‌ها: الگو، جرأت‌ورزی، دانشگاه افسری، دانشجوی، پلیس، تربیت، فراجا

استناد به این مقاله: محبی، مصطفی، کریمی، ذبیح ا...، و ساسانی سیاه کمری، عمران. (۱۴۰۴). طراحی الگوی توسعه و تعمیق جرأت‌ورزی دانشجویان پلیس؛ مورد مطالعه: دانشگاه افسری و تربیت پلیس امام حسن مجتبی (ع). فصلنامه اندازه‌گیری تربیتی، ۱۶ (۶۰)، ۸۲-۵۷. <https://doi.org/10.22054/jem.2025.78714.3529>

مقدمه

زندگی دانشجویی، به‌ویژه در دانشگاه‌های نظامی، با چالش‌هایی فراتر از فرآیند تحصیل در دانشگاه‌های غیرنظامی همراه است. دانشجویان دانشگاه افسری امام حسن مجتبی علیه‌السلام، در بدو ورود، ناچار به تطبیق با شرایطی متفاوت از خانه و خانواده می‌شوند؛ شرایطی که شامل خوابگاه‌های نظامی، آموزش‌های فشرده، نظم شدید، محدودیت‌های فردی، مسئولیت‌پذیری مضاعف و گاهی محرومیت از ارتباط منظم با خانواده است. در این میان، فشارهای روانی، اضطراب، خستگی مزمن و احساس جدایی ممکن است سلامت روان و کارآمدی اجتماعی آنان را تحت تأثیر قرار دهد. از مهم‌ترین پیامدهای چنین فشارهایی می‌توان به بروز اختلالاتی مانند ناسازگاری، پرخاشگری، افسردگی، بی‌تفاوتی اجتماعی و کاهش بهزیستی روانی اشاره کرد. یکی از مؤلفه‌های مهم در حفظ سلامت روان و عملکرد مؤثر در چنین محیط‌هایی، مهارت جرأت‌ورزی است؛ مهارتی روان‌شناختی که نقش کلیدی در کیفیت روابط بین‌فردی، مقابله با موقعیت‌های دشوار، ابراز خواسته‌ها و احساسات، و حفظ عزت‌نفس ایفا می‌کند.

از آنجاکه انسان موجودی اجتماعی است، کسب مهارت‌های ارتباطی مؤثر به‌ویژه جرأت‌ورزی، ضرورتی انکارناپذیر در رشد فردی و اجتماعی او به شمار می‌رود. جرأت‌ورزی نوعی رفتار سازنده و قاطعانه است که بر پایه احترام به خود و دیگران بنا شده و به افراد امکان می‌دهد بدون احساس گناه یا اضطراب، نیازها و دیدگاه‌های خود را ابراز کنند. نظریه‌هایی چون تحلیل تبادلی (برن^۱)، روان‌شناسی مثبت‌نگر (سلیگمن^۲)، روان‌شناسی وجودی، نظریه ارتباط غیرخشونت‌آمیز (روزنبرگ^۳) و رویکردهای رفتارگرایانه، هر یک به شیوه‌ای بر اهمیت جرأت‌ورزی در سلامت روان، ارتقای کیفیت زندگی و تقویت تعاملات اجتماعی تأکید کرده‌اند. از منظر تحلیل تبادلی، جایگاه سالم ذهنی یعنی «من خوبم، تو خوبی»، پایه و اساس رفتار جرأت‌مندانه است. در روان‌شناسی مثبت‌نگر، جرأت‌ورزی به‌عنوان ابزاری برای ارتقای هیجانات مثبت، خودکارآمدی و احساس ارزشمندی تلقی می‌شود. در نظریه رفتارگرایی نیز آموزش رفتارهای جرأت‌مندانه ابزاری مؤثر برای کاهش اضطراب‌های بین‌فردی و افزایش کنترل فرد بر موقعیت‌های اجتماعی در نظر گرفته شده

1. Berne, E.

2. Seligman, M.

3. Rosenberg

است (Berne, 2016; Harris, 2007; Rosenberg, 2021; Seligman as cited in Toond, 2007; Meyers et al., 2012; Deurzen et al., 2019).

با توجه به نقش مهم جرأت‌ورزی در موفقیت دانشجویان افسری در دوران تحصیل و نیز مأموریت‌های آینده آنان به عنوان افسران پلیس، آموزش نظام‌مند و طراحی الگوی متناسب با بافت سازمانی و الزامات حرفه‌ای ضروری به نظر می‌رسد. چراکه این مهارت، نه تنها به ارتقاء توانمندی‌های روان‌شناختی همچون اعتماد به نفس، حل مسئله، کنترل هیجانات و روابط مؤثر کمک می‌کند، بلکه در افزایش اقتدار قانونی و حرفه‌ای آنان در تعامل با شهروندان نیز نقش تعیین‌کننده دارد. با این وجود، پیشینه پژوهشی در کشور عمدتاً بر بررسی تأثیر این مهارت بر شاخص‌های روان‌شناختی تمرکز داشته و کمتر به طراحی الگوی ساختاریافته و بومی برای آموزش جرأت‌ورزی در ساختار آموزش نظامی پرداخته است. بر این اساس، پژوهش حاضر با هدف پاسخ به این سؤال که «الگوی مناسب برای توسعه و تعمیق جرأت‌ورزی در دانشجویان دانشگاه افسری و تربیت پلیس امام حسن مجتبی علیه السلام کدام است؟» طراحی و اجرا شده است.

پیشینه پژوهش

مطالعات متعددی به بررسی اثربخشی آموزش مهارت‌های جرأت‌ورزی بر بهبود شاخص‌های روان‌شناختی، تحصیلی و اجتماعی پرداخته‌اند. غفارزاده نمازی و محسنی‌راد (۱۴۰۳) در پژوهشی نیمه‌آزمایشی، اثربخشی آموزش مهارت‌های جرأت‌ورزی را بر خودکارآمدی تحصیلی و مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان با اختلال یادگیری بررسی کردند. یافته‌های این مطالعه که با استفاده از پرسشنامه‌های ایندربیتزن و فوستر (۱۹۹۲) و مورگان و جینکز (۱۹۹۹) انجام شد، نشان داد که مداخله آموزشی به‌طور معناداری باعث بهبود مهارت‌های اجتماعی و خودکارآمدی تحصیلی شده است.

در پژوهشی دیگر، حیدری هنگامی و همکاران (۱۳۹۷) به بررسی رابطه جرأت‌ورزی با پیشرفت تحصیلی در دانشجویان پزشکی پرداختند. این مطالعه از نوع توصیفی-تحلیلی بود و با استفاده از پرسشنامه گمبریل و ریچی و تحلیل آماری همبستگی پیرسون انجام شد. نتایج نشان داد که دانشجویانی با سطح بالاتر جرأت‌ورزی، در ابعاد مختلف مهارت‌های ارتباطی عملکرد بهتری داشتند و میزان افت تحصیلی در آن‌ها کمتر بود.

نادری‌بنی و لطفی (۱۳۹۷) در یک پژوهش آزمایشی با طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون و گروه کنترل، اثر آموزش مهارت‌های زندگی را بر جرأت‌ورزی و مسئولیت‌پذیری دانشجویان دانشگاه علوم دریایی امام خمینی (ره) بررسی کردند. تحلیل کوواریانس چندمتغیره (مانکوا) نشان داد که مداخله آموزشی اثر معناداری بر هر دو متغیر موردبررسی داشت ($F=250/026$ ، $\alpha=0/01$ برای جرأت‌ورزی و $F=79/83$ ، $\alpha=0/01$ برای مسئولیت‌پذیری).

حسن‌زاده و همکاران (۱۳۹۴) با استفاده از طرح همبستگی، نقش ابعاد شخصیت و الگوهای ارتباطی خانواده را در پیش‌بینی رفتار جرأت‌مندانه دانشجویان بررسی کردند. یافته‌ها حاکی از آن بود که برون‌گرایی و جهت‌گیری گفت‌و شنود خانواده رابطه مثبت و معنادار با جرأت‌ورزی دارند، درحالی‌که روان‌رنجوری و جهت‌گیری همنوایی رابطه منفی نشان دادند.

مفیدی و همکاران (۱۳۹۴) اثربخشی آموزش مهارت‌های جرأت‌ورزی را در کاهش آسیب‌پذیری دانش‌آموزان قربانی قلدری موردبررسی قرار دادند. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که مداخله آموزشی توان مقابله دانش‌آموزان را با رفتارهای قلدرانه به‌طور معناداری افزایش داده است ($p < 0/001$) و این اثر در مرحله پیگیری نیز پایدار باقی ماند.

میرصالح و همکاران (۱۳۹۱) نیز نشان دادند که آموزش مهارت‌های ابراز وجود باعث افزایش معنادار سطح جرأت‌ورزی و عزت‌نفس در دختران دانش‌آموز کم‌جرأت می‌شود. این یافته با استفاده از تحلیل واریانس با اندازه‌گیری‌های مکرر تأیید شد.

در حوزه پژوهش‌های بین‌المللی، Ivo Bril و همکاران (2022) در یک مطالعه کیفی، تجربیات دانشجویان پرستاری هلند را از قرارگیری بالینی به‌عنوان محیطی برای رشد جرأت‌ورزی بررسی کردند. نتایج حاکی از آن بود که محیط بالینی، بسته به کیفیت حمایت تیمی و آموزش مربیان، نقش تعیین‌کننده‌ای در رشد یا مهار رفتارهای جرأت‌مندانه ایفا می‌کند.

Madeline و همکاران (2021) اثربخشی یک مداخله کوتاه رفتاری را برای ارتقاء جرأت‌ورزی و رفتار کمک‌جویی در کودکان تحت سرپرستی بررسی کردند. یافته‌ها نشان داد که پس از سه جلسه آموزش گروهی، میزان قاطعیت و مهارت‌های کمک‌خواهی کودکان به‌طور معناداری افزایش یافته است.

Sodikin (2021) در پژوهشی عملیاتی، اثربخشی ترکیب درمان شناختی-رفتاری (CBT) و آموزش جرأت‌ورزی را در کاهش علائم عزت‌نفس پایین مزمن بررسی کرد. نتایج نشان داد که ترکیب این دو مداخله به صورت معناداری مؤثرتر از مداخله تکی CBT بود ($p \leq 0/05$).

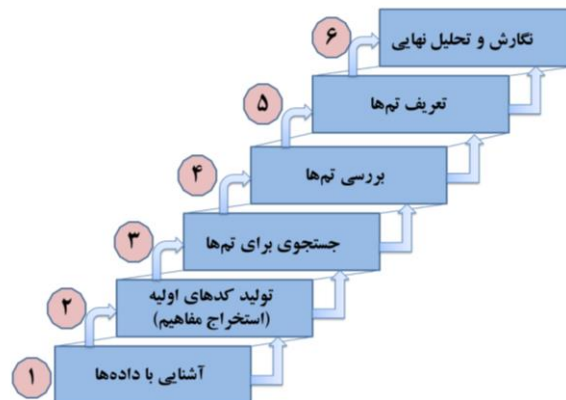
Hetty Fuspit و همکاران (2018) در اندونزی، تأثیر آموزش جرأت‌ورزی را بر کاهش افسردگی در نوجوانان دبیرستانی بررسی کردند. نتایج نشان داد که آموزش ابراز وجود باعث کاهش معنادار علائم افسردگی شده است ($p < 0/001$)، و پژوهشگران توصیه کرده‌اند که مدارس چنین برنامه‌هایی را به طور منظم اجرا کنند.

روش

پژوهش حاضر با هدف بررسی و درک عمیق مفهوم جرأت‌ورزی در میان فرماندهان و مدیران فراجا طراحی شده است. این پژوهش با تأکید بر اهمیت جرأت‌ورزی در بهبود عملکرد سازمانی و توانمندسازی افراد در شرایط بحرانی، در پی شناسایی الگویی علمی برای توسعه و تعمیق جرأت‌ورزی در میان دانشجویان است. رویکرد پژوهش کیفی و از نوع کاربردی است. مشارکت کنندگان با روش نمونه‌گیری هدفمند (غیر تصادفی) انتخاب شدند که شامل ۱۵ نفر از فرماندهان، مدیران و خبرگان آشنا با موضوع پژوهش بودند. برای گردآوری داده‌ها، از مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته و عمیق استفاده شد. این مصاحبه‌ها به صورت فردی و رودررو انجام گرفت و تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت. سؤالات مصاحبه به گونه‌ای طراحی شده بودند که بتوانند دیدگاه‌ها، تجربیات، چالش‌ها، موفقیت‌ها و راهکارهای پیشنهادی مشارکت کنندگان در زمینه جرأت‌ورزی را شناسایی کنند.

تحلیل داده‌ها با روش تحلیل مضمونی کینگ و هاروکز انجام شد که شامل مراحل کدگذاری اولیه، استخراج مضامین پایه، دسته‌بندی مضامین فرعی و نهایتاً شناسایی مضامین کلیدی بود. برای اطمینان از اعتبار و روایی داده‌ها، از تکنیک بازبینی توسط مشارکت کنندگان، استفاده از هم‌ساختاری تحلیلگران و نظر خبرگان بهره گرفته شد. همچنین تلاش شد تا فرآیند تحلیل با شفافیت و دقت مستند شود. مراحل تحلیل داده‌ها در نمودار شماره (۱) ارائه شده است.

نمودار ۱. فرآیند تحلیل داده‌ها بر اساس مدل کینگ و هاروکز (۲۰۱۰).

یافته‌ها

یافته‌های حاصل از تحلیل مضمون داده‌های به‌دست آمده از مصاحبه‌ها در قالب سه مضمون اصلی و نه زیرمضمون طبقه‌بندی شدند. این مضامین بازتاب‌دهنده دیدگاه‌ها، تجربیات و نگرش‌های مشارکت‌کنندگان درباره مفهوم جرأت‌ورزی در فضای سازمانی فراجا هستند. جهت تحقق اهداف پژوهش، با استفاده از تحلیل مضامین، پس از مکتوب نمودن مصاحبه‌ها، کدها استخراج شده و متناسب با این کدها، مفاهیم تعریف شده‌اند که به شرح جدول (۱) می‌باشند.

جدول ۱. کدهای پایه، سازمان دهنده و فراگیر.

مضامین پایه		مضامین سازمان دهنده	مضامین فراگیر
ارزش و احترام قائل شدن برای دانشجویان			
ایجاد جو همدلی در بین دانشجویان			
فرصت اظهارنظر و پیشنهادها به دانشجویان در ابعاد مختلف نظامی‌گری			
داشتن مهارت‌های ارتباطی			
گسترش روابط اجتماعی			
ارتباط دوسویه دانشجویان با فرماندهان			
تشکیل حلقه‌های سخنوری			
جلسات پرسش و پاسخ			
شرکت در گروه‌های دانشجویی			

مضامین پایه		مضامین سازمان دهنده		مضامین فراگیر	
سوابق فردی	بررسی سابقه دانشجویان قبل از ورود به دانشگاه	ویژگی‌های فردی			
	رعایتشان و منزلت افراد				
	تیپ‌های شخصیتی مناسب				
	توانمندسازی و افزایش تسلط مهارت‌ها				
اعتماد به نفس					
شناسایی فوبی‌های خاص (تنهایی، تاریکی، بلندی و غیره) در حین آموزش					
ایجاد احساس جرأت‌ورزی					
توانمندی‌های ذهنی - تحلیلی					
داشتن خلق جرأت‌ورزانه					
توانایی کنترل غضب و خشم					
اصلاح باورهای ذهنی					
خودکنترلی					
خود کارآمدی					
توانمندی ایگو					
روان بنه‌های مناسب					
ارزیابی اولیه دانشجویان برای شناسایی افراد کم جرأت مند					
مدیریت هیجانات					
شناسایی منشأ ترس‌های درونی					
عوامل سازمانی	ترسیم چشم‌انداز آینده شغلی با توجه به مأموریت‌های سازمانی	بعد سازمانی			
	هدفمندی و تقویت فعالیت‌های دانشجویان				
	رفع موانع سازمانی در ارتقای جرأت‌ورزی				
	فرهنگ سازمانی				
	حمایت‌های سازمانی				
	یکپارچه‌سازی آموزش در سازمان				
	گزینش مناسب (قبل از ورود به سازمان)				
	اصلاح روش‌های سیستم‌های نظارتی				
	برنامه‌های تشویقی در زمینه جرأت‌ورزی				
	اصلاح عوامل بازدارنده				
	آشنایی با فضای دانشگاه				
	برنامه‌های پذیرش و استقبال از دانشجویان				
	تشکیل کانون‌های دانشجویی				
	فراهم کردن حس رقابت بین سازمانی				
	هماهنگی کلیه عوامل دانشگاه در آموزش جرأت‌ورزی				

مضامین سازمان دهنده مضامین فراگیر	مضامین پایه
	کالبد فضایی دانشگاه
	دوری از تهدید، ترس و تنبیه
	شرایط و ایجاد فضا برای ابراز نظر بدون دغدغه و تهدید
	ابهام‌زدایی در مأموریت‌های سازمانی
	ترویج کارآمدی پلیس
	برطرف کردن سوگیری‌های سازمان
	تدریجی بودن آموزش جرأت ورزی
	فهمیدن فلسفه آموزش توسط دانشجویان
	آموزش مهارت‌های فنی
	شناسایی بایدها و نبایدهای الگوی جرأت ورزی
	آموزش انتقاد کردن
عوامل آموزشی	برگزاری مسابقه کتاب‌خوانی با موضوع‌های جرأت ورزی
	توجه به محتوای جرأت ورزی در آموزش‌های درسی دانشجویان
	برگزاری کلاس‌های اعتماد به نفس
	کسب دانش لازم در خصوص مهارت جرأت ورزی
	ایجاد انگیزه برای یادگیری، پیشرفت و رشد شخصی
	آموزش مهارت‌های زندگی (تفکر نقاد، خلاقیت، کنترل خشم و...)
	آموزش در عرصه عمل
	آموزش ایجاد شبیه‌سازی
مهارت محوری آموزش‌های	قرار گرفتن در میدان‌های واقعی
	بروز رفتارهای جرأت ورزانه
	شبیه‌سازی موقعیت‌های واقعی
	ترسو نبودن و نترسیدن در مقابل دشمن
	ایجاد موقعیت‌های جرأت ورزی و خطرپذیر
	ایجاد محیط‌های اجتماعی شجاعت پرور
	غلبه بر ترس و تاریکی در بیابان
	مهارت محوری (به عبارتی عضله تبدیل به ذهن شود)
	فرصت ابراز وجود
	کنفرانس دادن
	تمرین‌های عملی
	ایجاد برنامه‌های مهارتی
	فراهم کردن محیط‌های برای ابراز جرأت ورزی
	اجرای کارگاه‌های جرأت ورزی

مضامین پایه		مضامین سازمان دهنده	مضامین فراگیر
غلبه کردن بر ترس‌ها			
توانمندی سازی در ورزش‌های رزمی			
ارتقاء قدرت بدنی مناسب			
اجرای برنامه‌های راپل		آموزش جسمانی	
صخره‌نوردی			
چتربازی			
آشنایی با طبیعت و ورزش‌هایی مانند کوهنوردی و...			
تقویت باورهای دینی			
غلبه بر هوای نفس			
پرهیز از سفارش‌های نامعقول، توصیه‌های ناحق یا پارتی‌بازی		آموزه‌های دینی	
صادقانه با مسائل روبرو شدن			
آموزش سیره ائمه و شهدا در زمینه جرأت‌ورزی			
تشکیل گروه‌های امر به معروف و نهی از منکر			
الگو قرار دادن شخصیت‌های شجاع و جرأت‌ورز ملی		بعد دینی - مذهبی	
نمایش فیلم‌هایی از شخصیت‌های شجاع			
انتقادپذیر بودن فرماندهان			
تمیز قائل شدن بین پرخاشنگری و جرأت‌ورزی توسط فرماندهان		الگوهای جرأت‌مند	
جرأت‌ورز بودن اساتید و فرماندهان			
کلام اساتید			
نهادینه کردن الگوهای جرأت‌ورزی			
الگو بودن کلیه عوامل دانشگاه			
تقویت فن بیان			
خجالتی نبودن			
انتخاب شعارهای مناسب			
داشتن روحیه شجاعت			
عاقلانه برخورد کردن			
جلسات پرسش و پاسخ		تربیت	
پلیس فکری، ذهنی، خلاق و اعتقادی		بعد تربیتی	
ساختن بازی‌های کامپیوتری با محتوای قهرمان‌سازی			
اعتماد درونی			
رشد و تعالی افراد حق‌گو			
نکوهش افراد منفعل			
مهارت گوش دادن			

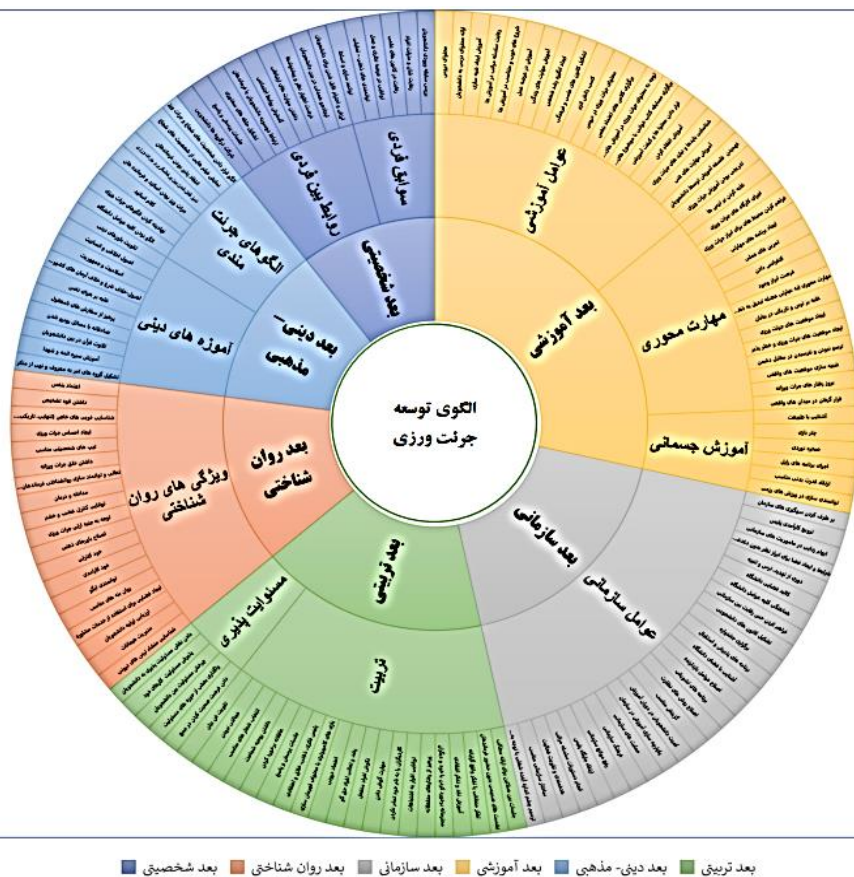
مضامین پایه	مضامین سازمان دهنده مضامین فراگیر
کار دیگران را به نام خود تمام نکردن	
توانایی اقرار به اشتباه	
پرهیز از رفتارهای منفعلانه	
محترمانه برخورد کردن با خود و دیگران	
آموزش نقد و تفکر انتقادی	
تفکر منطقی یا تفکر واقع‌گرایانه	
نشست‌های صمیمی و جلسه‌های پرسش و پاسخ بدون حضور فرماندهان	
جلسه‌های بین دو نماز برای ارائه مطالب	
دادن نقش مسئولیت‌پذیری به دانشجویان	
پذیرش مسئولیت کارهای خود	
چرخش مسئولیت بین دانشجویان	مسئولیت‌پذیری
واگذاری بخشی از حوزه‌های مسئولیت فرماندهی	
دادن فرصت صحبت کردن در جمع	

در پاسخ به سؤال تحقیق مبنی بر «الگوی مناسب برای توسعه و تعمیق جرأت ورزی دانشجویان دانشگاه افسری و تربیت امام حسن مجتبی علیه‌السلام چیست؟» می‌توان اظهار کرد که بر اساس نتایج یافته‌های جدول ۴-۱ از مجموع مضامین احصاء شده ۱۲۱ مضمون به‌عنوان مضامین پایه الگوی توسعه و تعمیق جرأت‌ورزی دانشجویان به دست آمده است. از مجموع مضامین، ۱۱ مضمون به‌عنوان مضامین سازمان دهنده الگوی توسعه و تعمیق جرأت‌ورزی دانشجویان احصاء شد که شامل موارد زیر بوده است:

۱- روابط بین فردی، ۲- سوابق فردی ۳- ویژگی‌های فردی ۴- عوامل سازمانی ۵- عوامل آموزشی ۶- مهارت محوری ۷- آموزش جسمانی ۸- آموزه‌های دینی ۹- الگوهای جرأت‌مند ۱۰- عوامل تربیتی ۱۱- مسئولیت‌پذیری.

همچنین از مجموع مضامین احصاء شده ۵ مضمون به‌عنوان مضامین فراگیر الگوی توسعه و تعمیق جرأت‌ورزی دانشجویان به این شرح استخراج شد: ۱- بعد شخصیتی - روان‌شناختی ۲- بعد سازمانی ۳- بعد آموزشی ۴- بعد دینی - مذهبی و ۵- بعد تربیتی است. الگوی مزبور در شکل شماره ۲ با جزئیات بصری قابل مشاهده است:

شکل ۱. الگوی توسعه جرأت‌ورزی دانشجویان پلیس.

الف) بعد شخصیتی - روان‌شناختی

بعد شخصیتی یکی از مهم‌ترین ابعاد جرأت‌ورزی به حساب می‌آید و طبق یافته‌های این پژوهش نیز روابط بین فردی و سوابق فردی نیز از مؤلفه‌ای آن به شمار می‌رود. از آنجائی که در سازمان‌ها تقریباً هر روزه تصمیماتی در سطح فردی و سازمانی اتخاذ می‌شود؛ شناخت ویژگی‌های شخصیتی افراد و سوگیری‌های شناختی از اهمیت بسزایی برخوردار است. چراکه شخصیت هر فردی با توجه به پیشینه افراد و یا سوابق فردی باعث بروز و ظهور برخی از سوگیری‌های شناختی می‌شود که در تصمیم‌گیری‌های سازمانی و بروز جرأت‌ورزی آن‌ها نقش مهمی را ایفا می‌کند؛ و این ویژگی‌ها در سطح سازمان پلیس می‌تواند تأثیر بیشتری

با توجه به ارتباط تنگاتنگی که پلیس با مردم دارد، داشته باشد. لذا یکی از مهم‌ترین شاخص‌ها توجه به ابعاد شخصیتی دانشجویان به‌عنوان افسران آینده فراجا است در همین راستا یافته‌های این تحقیق همسو با نتایج تحقیق حسن‌زاده و همکاران (۱۳۹۴) است که نشان دادند که بین ابعاد شخصیت، الگوهای ارتباطی خانواده با رفتار جرأت‌مندانه در دانشجویان ارتباط معنی‌داری وجود دارد؛ و همچنین بعد روان‌شناختی می‌تواند یکی از مهم‌ترین و تأثیرگذارترین بعد در جهت ارتقاء جرأت‌مندی دانشجویان باشد چراکه جرأت‌ورزی محور رفتارهای بین فردی، کلید برقراری روابط انسانی با دیگران و روشی برای ابراز وجود به طریق صریح، مستقیم و مناسب است (ویگوس و پریرا، ۲۰۱۶). از آنجایی که این مهارت در فراگیری سایر مهارت‌های روان‌شناختی از جمله: اعتمادبه‌نفس، روابط بین فردی، کنترل پرخاشگری و ... تأثیرگذار است؛ که سبب توانمندی دانشجویان در سایر زمینه‌های حرفه‌ای می‌گردد؛ و در یافته‌های این تحقیق نیز شاخص‌های خودکنترلی، توانایی کنترل غضب و خشم، خود کارآمدی، توانمندی ایگو، اصلاح باورهای ذهنی و اعتمادبه‌نفس در بعد روان‌شناختی به دست آمد که همسو با نتایج این پژوهش نیز میرصالح و همکاران (۱۳۹۱) به این نتیجه رسیدند که بین توانمندسازی روان‌شناختی و ابراز وجود و جرأت‌ورزی همبستگی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. لذا توجه به این شاخص‌ها می‌تواند زمینه‌ای بروز جرأت‌ورزی را در دانشجویان فراهم آورد.

ب) بعد سازمانی

رفتار سازمانی پلیس در بین همه سازمان‌ها از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است؛ زیرا اختیار قانونی برای اعمال قدرت و کنترل بر شهروندان را دارد. به همین دلیل مأموران پلیس در مقایسه با دیگران، باید از استانداردهای رفتاری بالاتری برخوردار باشند تا بتوانند برای انجام وظایف و مسئولیت‌هایشان اعتماد و احترام شهروندان را جلب کنند (کرانگ، ۱۳۹۸: ۷)؛ که در یافته‌های این پژوهش نیز شاخص‌های ترسیم چشم اندازه آینده شغلی با توجه به مأموریت‌های سازمانی، ساختار سازمانی مناسب، حمایت‌های سازمانی، رفع موانع سازمانی در ارتقای جرأت‌ورزی، اصلاح روش‌های نظارتی و اصلاح عوامل بازدارنده جرأت‌ورزی از مهم‌ترین شاخص‌های سازمانی برای ارتقاء جرأت‌ورزی دانشجویان است. در راستای تحقق نتایج این پژوهش نیز صاحب‌نظران رفتار سازمانی بر این باورند که برای چرایی نگرش‌ها و رفتارهای کارکنان در محیط سازمان باید درباره واکنش‌ها و پاسخ‌های: ۱- فردی

کارکنان یعنی ادراکات و انگیزه‌ها؛ ۲- گروهی آنان یعنی ارتباطات، هنجارهای رسمی و غیررسمی؛ ۳- سازمانی و فراسازمانی مانند فرهنگ، ساختار و ارزش‌ها، اشرافیت اطلاعاتی وجود داشته باشد (رنجبر، ۱۳۹۲: ۷۵-۷۴)؛ و در صورت درک این رفتارهای سازمانی از طرف فرماندهان و مدیران است که می‌تواند زمینه‌های جرأت‌ورزی آن‌ها را در آینده پیش‌بینی نماید.

ج) بعد آموزشی

بعد آموزش از نظر اهمیت به دلیل اینکه دانشجویان در سنین پایین و یا جوانی جذب دانشگاه افسری و تربیت پلیسی می‌شوند یکی از مهم‌ترین بعدهای ایجاد روحیه شجاعت و جرأت‌ورزی است که در یافته‌ای این پژوهش نیز به شاخص‌های تدریجی بودن آموزش جرأت‌ورزی، توجه به محتوای جرأت‌ورزی در آموزش‌های درسی دانشجویان، شبیه‌سازی موقعیت‌های واقعی، ایجاد موقعیت‌های جرأت‌ورز و خطرپذیر و همچنین آموزش دادن دانشجویان با رویکرد انتقادی از شاخص‌های افزایش جرأت‌ورزی در بعد آموزش است این شاخص‌ها می‌تواند به‌عنوان راهبرد دانشگاه در حوزه آموزش باشد تا بتواند تأثیر مهمی بر جرأت‌ورزی دانشجویان داشته باشد؛ که همسو با نتایج این پژوهش نیز Madeline و همکاران (2021)، Sodikin (2021)، میرصالح و همکاران (۱۳۹۱) و همچنین حیدری هنگامی و همکاران (۱۳۹۷) در نتایج تحقیقات خود به اهمیت آموزش جرأت‌ورزی در خصوص افزایش و تأثیر معنی‌دار آن در نمونه مورد مطالعه پرداختند. لذا این رویکرد در حوزه آموزش می‌تواند به‌عنوان یکی از محورهای مهارت محوری آموزش‌ها در دانشگاه قرار گیرد. تا شاهد تحول در این حوزه باشیم.

د) بعد دینی - مذهبی

بر اساس نظر شرکت‌کنندگان در پژوهش توجه بعد دینی و مذهبی یکی از ضروریات تربیت دانشجو جرأت‌مند است و در تبیین نتایج این پژوهش نیز شاخص‌های: تقویت باورهای دینی، آموزش اصول اخلاقی و انسانیت، غلبه بر هوای نفس، صادقانه با مسائل روبرو شدن، آموزش سیره ائمه و شهدا در زمینه جرأت‌ورزی، تمیز قائل شدن بین پرخاشگری و جرأت‌ورزی توسط فرماندهان، جرأت‌ورز بودن اساتید و فرماندهان برای دانشجویان است که با منابع دینی و آموزه‌های اسلامی نیز همسو است. در مراجعه به منابع دینی هم جرأت، همان شجاعت و به معنای اقدام برای انجام چیزی بدون تأمل و درنگ است. درنهایت جرأت به معنای دلیر شدن بر چیزی و هجوم آوردن بر آن است (حسینی زبیدی، ۱۴۱۴ ق، ج ۱، ص

(۱۲۴) چند نکته در این تعریف قابل توجه است: اولاً اقدام کردن بر انجام کار در معنای جرأت گنجانده شده، به این معنا که شخص در میدان نبرد ناملایمات و موارد مشابه آن وارد می شود. ثانیاً اقدام در جرأت بدون درنگ و تأمل صورت می‌پذیرد به این معنا که احتیاط بیش از حد و محافظه کاری با موضوع جرأت ورزی سازگاری ندارد. لذا جهت تقویت روحیه جرأتمندی دانشجویان بایستی توجه ویژه‌ای به بعد دینی و مذهبی آن‌ها داشته باشیم تا در آینده افسرانی داشته باشیم که با رعایت آموزه‌های دینی در شغل پلیسی به عنوان افرادی شجاع تکیه گاه محکمی برای مردم باشند از طرفی الگوی جوانانی باشند که علاقه‌مند به خدمت در مشاغل پلیسی هستند. فرنهايم (۱۹۷۹) نیز خاطرنشان می‌کند، جرأت مندی یک مفهوم فرهنگی است؛ یعنی جرأتمندی‌هایی که در اروپا و آمریکا مناسب هستند، در فرهنگ‌هایی که فروتنی، بردباری یا خدمتگزاری را مقدس می‌دانند، ممکن است شایسته و مناسب نباشد.

۵) بعد تربیتی

در تبیین نتایج این پژوهش نیز اهمیت شاخص‌های تربیتی مانند تقویت فن بیان، خجالتی نبودن، انتخاب شعارهای مناسب، داشتن روحیه شجاعت، عاقلانه برخورد کردن، رشد و تعالی افراد حق گو، نکوش افراد منفعل، کار دیگران را به نام خود تمام نکردن، توانایی اقرار به اشتباهات به عنوان شاخص‌های تربیت دانشجوی جرأت ورز می‌تواند زمینه‌های این ویژگی روانی را در بین دانشجویان گسترش دهد؛ که یکی از شاخص‌های رفتاری آینده پلیس موفق در جامعه نیز است لذا طبق تعریف دانشمندان این حوزه تربیت عبارت است از انتخاب رفتار و گفتار مناسب، ایجاد شرایط و عوامل لازم و کمک به شخص مورد تربیت، تا بتواند استعدادهای نهفته‌اش را در تمام ابعاد وجودی خویش به‌طور هماهنگ پرورش داده و شکوفا سازد و به‌سوی هدف و کمال مطلوب، به‌تدریج حرکت کند. لذا بایستی این فرایندها را در دانشگاه پلیس تسهیل نمود تا در آینده شاهد افسران شجاع و جرأتمند در فراجا باشیم و همین‌طور همسو با نتایج پژوهش نیز در نظریه تحلیل تبادل اعتقاد بر این است که جرأتمندی، احترام به خود و به دیگران است. احترام به خود شامل خودآگاهی از اینکه «کسی» هستیم. احترام به دیگران آگاهی از اینکه دیگران وجود دارند. نظریه تحلیل تبادل و خصوصاً مفهوم «جایگاه‌های زندگی» برای تبادل بین رفتارهای جرأتمندانه و غیر جرأتمندانه مفید است.

بحث و نتیجه‌گیری

دانشجویان دانشگاه افسری پلیس، به‌عنوان نیروی انسانی آینده‌ساز و رکن اصلی تحولات سازمانی، نقش محوری در رشد و توسعه ساختار انتظامی کشور دارند. از همین رو، تربیت و آموزش این بخش حیاتی نیازمند توجه و اهتمام ویژه است. نتایج پژوهش حاضر با هدف طراحی الگوی جرأت‌ورزی برای دانشجویان دانشگاه افسری و تربیت پلیس امام حسن مجتبی (ع) به تحلیل و استخراج دیدگاه‌های خبرگان این حوزه پرداخته است. بر اساس یافته‌های به‌دست‌آمده، طراحی یک مدل جامع برای جرأت‌ورزی باید شامل ابعاد مختلفی باشد که نیازهای آموزشی و ویژگی‌های خاص شغلی این دانشجویان را به‌طور کامل پوشش دهد.

این ابعاد در این پژوهش به‌طور مشخص شامل حوزه‌های «شخصیتی و روان‌شناختی»، «سازمانی»، «آموزشی»، «دینی و مذهبی»، و «تربیتی» بودند که به شناسایی و تحلیل آن‌ها توسط نخبگان و مدیران فراجا پرداخته شد. در این راستا، مضامین احصا شده از مصاحبه‌های انجام‌شده با روان‌شناسان و نخبگان نشان می‌دهد که دانشجویان دانشگاه افسری پلیس برای انجام مأموریت‌های کنونی و آینده خود به ویژگی‌ها و مهارت‌های خاصی نیاز دارند.

نتایج پژوهش در حوزه‌های مختلف، از جمله ابعاد شخصیتی و روان‌شناختی، حاکی از اهمیت جرأت‌ورزی به‌عنوان یک توانمندی کلیدی در ایفای نقش مؤثر در محیط‌های کاری است. به‌ویژه، بعد روان‌شناختی به‌عنوان یکی از محوری‌ترین ابعاد در ارتقای جرأت‌ورزی در دانشجویان مطرح می‌شود. این امر در راستای نتایج تحقیق حسن‌زاده و همکاران (۱۳۹۴) است که نشان می‌دهد بین ابعاد شخصیت و الگوهای ارتباطی خانواده با رفتار جرأت‌مندانه در دانشجویان، ارتباطی معنادار وجود دارد.

علاوه بر این، شاخص‌های مهمی نظیر خودکنترلی، توانایی مدیریت خشم، خودکارآمدی و اعتمادبه‌نفس نیز در این تحقیق شناسایی شدند. این یافته‌ها بر اهمیت ابعاد روان‌شناختی تأکید دارند و نشان می‌دهند که این شاخص‌ها می‌توانند به‌عنوان پیش‌نیازهای توسعه جرأت‌ورزی در دانشجویان عمل کنند؛ به‌عبارت دیگر، توانمندسازی روان‌شناختی نه‌تنها به تقویت رفتارهای جرأت‌مندانه کمک می‌کند، بلکه بهبود روابط بین فردی و مهارت‌های اجتماعی را نیز تسهیل می‌نماید.

همچنین، توجه به جنبه‌های سازمانی و آموزشی در طراحی این الگو ضروری به نظر می‌رسد. ایجاد یک محیط حمایتی و فرهنگ سازمانی که جرأت‌ورزی را به‌عنوان یک ارزش محوری بپذیرد، می‌تواند به تقویت اعتمادبه‌نفس و انگیزه دانشجویان منجر شود. این محیط می‌تواند به آن‌ها این امکان را بدهد که با اعتمادبه‌نفس به ریسک‌ها و چالش‌ها پاسخ دهند و از تجربیات خود بیاموزند.

درنهایت، می‌توان نتیجه‌گیری کرد که این پژوهش با ارائه یک مدل جامع برای توسعه و تعمیق جرأت‌ورزی در دانشجویان افسری، نشان‌دهنده اهمیت توجه به ابعاد چندگانه و مرتبط با جرأت‌ورزی در فرایند آموزش و تربیت این افراد است. با در نظر گرفتن این ابعاد و تدوین برنامه‌های آموزشی مناسب، می‌توان زمینه‌های لازم برای ارتقای سطح اعتمادبه‌نفس و موفقیت دانشجویان در مأموریت‌های کنونی و آینده آنان را فراهم آورد.

پیشنهادهای

۱. طراحی و اجرای برنامه‌های آموزشی جامع و چندبخشی: ایجاد برنامه‌های آموزشی که به‌طور هم‌زمان بر تقویت مهارت‌های فردی، اجتماعی، رهبری و اخلاقی متمرکز باشد. این برنامه‌ها باید شامل آموزش‌های عملی و نظری، همچون حل مسئله، مدیریت استرس، و تصمیم‌گیری تحت فشار باشند و نیازهای فردی دانشجویان را با توجه به تفاوت‌های شخصیتی آن‌ها در نظر بگیرند.

۲. ایجاد محیطی حمایتی و فرهنگ سازمانی مبتنی بر جرأت‌ورزی: دانشگاه می‌تواند با فراهم کردن محیطی ایمن و حمایتگر، امکان اشتباه کردن، یادگیری از شکست‌ها و تجربه کردن موقعیت‌های چالش‌برانگیز را برای دانشجویان مهیا کند. ایجاد فرهنگ سازمانی که جرأت‌ورزی را به‌عنوان یک ارزش کلیدی بپذیرد، می‌تواند به ارتقای اعتمادبه‌نفس و تقویت توانمندی‌های حرفه‌ای دانشجویان منجر شود.

۳. تقویت بعد معنوی و اخلاقی با استفاده از آموزه‌های دینی و الگوهای موفق: برگزاری جلسات آموزشی با تأکید بر اصول و آموزه‌های دینی و اخلاقی و معرفی الگوهای موفق و جرأت‌مند از میان فرماندهان و پیشکسوتان نیروی انتظامی می‌تواند به تقویت باور به خود و افزایش انگیزه برای تحقق مسئولیت‌های حرفه‌ای در دانشجویان کمک کند.

۴. ارزیابی و بهبود مداوم برنامه‌ها از طریق همکاری بین‌بخشی: ارزیابی مستمر اثربخشی برنامه‌های آموزشی و بهره‌گیری از همکاری‌های بین‌بخشی، مانند هم‌افزایی بخش‌های

آموزش، روان‌شناسی، و تربیت‌بدنی، می‌تواند به بهبود کیفیت و اثربخشی مداخلات آموزشی و تربیتی منجر شود. این همکاری‌ها به اجرای یک برنامه جامع و مؤثر برای تقویت جرأت‌ورزی در دانشجویان کمک خواهد کرد.

مشارکت نویسندگان

هر سه نویسنده در کلیه مراحل انجام این پژوهش مشارکت مؤثر داشته‌اند.

تعارض منافع

بین نویسندگان هیچ‌گونه تعارض منافی وجود ندارد.

سپاسگزاری

مقاله حاضر برگرفته از طرح پژوهشی با عنوان «طراحی الگوی توسعه و تعمیق جرأت‌ورزی دانشجویان» با حمایت دانشگاه افسری و تربیت پلیس امام حسن مجتبی (ع) انجام شده است. نویسندگان بدین‌وسیله مراتب قدردانی و سپاس خود را از تمامی دانشجویان، اساتید و همکارانی که در مراحل مختلف این پژوهش مشارکت داشته‌اند، ابراز می‌دارند.

منابع

- اسدی، جوانشیر، رضایی، رقیه، و ترابی، سید اسماعیل. (۱۳۸۸). بررسی و مقایسه جرأت ورزی، اضطراب، افسردگی و فشار روانی در افراد نابینا و بینا. *فصلنامه تعلیم تربیت / استثنایی*، ۵ (۹۳ و ۹۴)، ۱۳-۳. <http://exceptionaleducation.ir/article-1-1591-fa.html>
- ایرانمنش، سیدایمان، ثابت، مهرداد، بلیاد، محمدرضا، و تاجری، بیوک. (۱۴۰۱). اثربخشی «آموزش مهارت‌های جرأت مندی و ارتباط مؤثر» بر عزت‌نفس و ارتباط بدن با خود در افراد مبتلا به بیماری‌های مزمن پوستی. *مدیریت ارتقای سلامت*، ۱۱ (۲)، ۸۴-۹۷. SID. <https://sid.ir/paper/1014221/fa>
- آج، آرمان، ایشانی، فرزاد، هادی زاده، محمد، بایلری، آق اوپلی، و جاهدی، حسین. (۱۳۹۵). رابطه جرأت ورزی و عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان. *سومین کنفرانس بین‌المللی پژوهش در مهندسی، علوم و تکنولوژی، باتومی - گرجستان*.
- حسن‌زاده، مرضیه، خواجه، لیلا، حسن‌زاده، محمد، و حسن‌زاده، احمد. (۱۳۹۴). *رابطه ابعاد شخصیت، الگوهای ارتباطی خانواده با رفتار جرأت‌مندانه در دانشجویان*. فصلنامه روان‌شناسی تربیتی، ۱۱ (۳۷)، ۱۰۳-۱۱۷. https://jep.atu.ac.ir/article_3666.html
- حسینی زبیدی، محمد مرتضی. (۱۴۱۴ ق). *تاج العروس من جواهر القاموس*. بیروت. دارالفکر.
- حیدری هنگامی، مهرگان، و نادری، نادره. (۱۳۹۷). میزان جرأت ورزی و ارتباط آن با پیشرفت تحصیلی دانشجویان در دانشکده پزشکی بندرعباس. *مجله راهبردهای توسعه در آموزش پزشکی*، ۵ (۲)، ۷۹-۸۳. <http://dsme.hums.ac.ir/article-1-164-fa.html>
- دارابی عمارتی، عابدین، و جهانی، جعفر. (۱۴۰۰). ارائه مدل ریزوماتیک و توسعه آن برای پرورش خلاقیت دانش‌آموزان: مطالعه ترکیبی. *فصلنامه اندازه‌گیری تربیتی*، ۱۲ (۴۴)، ۹۵-۱۱۵. <https://doi.org/10.22054/jem.2022.59632.3307>
- رحیمیان بوگر، اسحق، شاره، حسین، حبیبی عسگرآباد، مجتبی، و بشارت، محمدعلی. (۱۳۸۶). بررسی تأثیر شیوه‌های جرأت ورزی بر سازگاری اجتماعی. *فصلنامه علمی نوآوری‌های آموزشی*، ۶ (۵)، ۲۹-۵۴. http://noavaryedu.oerp.ir/article_78839.html
- رنجبر، بهرام. (۱۳۹۲). *الگوهای رفتاری و مهارت‌های ارتباطی پلیس، معاونت آموزش ناجا*.
- ساجدی، سهیلا، آتش پور، سید حمید، کامکار، منوچهر، و صمصام شریعت، محمدرضا. (۱۳۸۸). تأثیر آموزش‌های مهارت‌های زندگی بر روابط بین فردی، عزت‌نفس و ابراز وجود دختران نابینا. *دانش و پژوهش در روان‌شناسی کاربردی*، ۱۱ (۳۹)، ۱۶-۲۶. https://journals.iau.ir/article_533751.html

ساویز، مرضیه، حجازی، الهه، صالحی، کیوان، و افروز، غلامعلی. (۱۴۰۰). ساخت و اعتباریابی مقیاس اخلاق نوجوانان ایرانی. *فصلنامه انداز‌گیری تربیتی*، ۱۲(۴۳)، ۱-۴۳. <https://doi.org/10.22054/jem.2022.47440.1969>
شفیع‌آبادی، عبدا... و ناصری، غلامرضا. (۱۳۹۹). *نظریه‌های مشاوره و روان‌درمانی*، چاپ سی‌ام. تهران: مرکز نشر دانشگاهی.

غفارزاده نمازی، رضا، و محسنی راد، عقیل. (۱۴۰۳). اثربخشی آموزش مهارت جرأت‌ورزی بر افزایش خودکارآمدی تحصیلی و مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان دچار اختلال یادگیری. *کنفرانس بین‌المللی پژوهش‌های مدیریت و علوم انسانی در ایران*. <https://sid.ir/paper/1148604/fa>

مفیدی، فرخنده، قاسم تبار، سید نبی‌اله، و نجف‌زاده، ندا. (۱۳۹۵). اثربخشی آموزش مهارت‌های جرأت‌ورزی در دانش‌آموزان قربانی قلدری. *فصلنامه مطالعات پیش‌دبستان و دبستان*، ۱۷-۳۴. <https://doi.org/10.22054/soece.2016.7753>

میرصالح، یاسر، رضاپور، ابوترابی، کاشانی، پریسا، و ابراهیمی قوام، صغری. (۱۳۹۱). تأثیر آموزش مهارت ابراز وجود در افزایش جرأت‌ورزی و عزت‌نفس دانش‌آموزان. *فصلنامه روان‌شناسی بالینی و شخصیت*، ۱۰(۲)، ۷۷-۹۰. http://cpap.shahed.ac.ir/article_2671.html

نادری بنی، رضا، و لطفی، حمید. (۱۳۹۷). تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر جرأت‌ورزی و مسئولیت‌پذیری دانشجویان دانشگاه علوم دریایی امام خمینی (ره). *فصلنامه آموزش علوم دریایی*، ۱۲(۱)، ۱۱-۱. <https://dorl.net/dor/20.1001.1.25383655.1397.5.1.1.4>

هرمزی نژاد، معصومه، شهنی ییلاق، منیژه و نجاریان، بهمن. (۱۳۷۹). رابطه ساده و چندگانه متغیرهای عزت‌نفس، اضطراب اجتماعی و کمال‌گرایی با ابراز وجود دانشجویان دانشگاه شهید چمران اهواز. *دست‌آوردهای روان‌شناختی*، ۷(۳)، ۲۹-۵۳. https://psychac.scu.ac.ir/article_16455.html

References

- Aj, A., Eshani, F., Hadizadeh, M., Bayleri, A. O., & Jahedi, H. (2016). [The relationship between assertiveness and academic performance of students]. *Third International Conference on Research in Engineering, Sciences and Technology*, Batumi, Georgia. [In Persian]
- American Psychiatric Association. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders* (5th ed.). <https://doi.org/10.1176/appi.books.9780890425596>
- Asadi, J., Rezaei, R., & Torabi, S. E. (2009). [Comparison of assertiveness, anxiety, depression and psychological stress in blind and sighted individuals]. *Journal of Exceptional Education*, 5(93-94), 3-13. <http://exceptionaleducation.ir/article-1-1591-fa.html> [In Persian]

- Atkinson, J. (2018). *Investigating the relationships between family communication patterns, academic resilience, and students' classroom communication behaviors* [Doctoral dissertation, West Virginia University].
- Berne, E. (2016). *Transactional analysis in psychotherapy: A systematic individual and social psychiatry*. Pickle Partners Publishing. (Original work published 1961)
- Blocker, M. S., Noell, G. H., & Clark, K. N. (2021). Promoting assertiveness in youth in foster care: Pilot testing a brief intervention in a randomized trial. *Children and Youth Services Review*, 126, 106035. <https://doi.org/10.1016/j.chldyouth.2021.106035>
- Bril, I., Boer, H. J., Degens, N., & Fleer, J. (2022). Nursing students' experiences with clinical placement as a learning environment for assertiveness: A qualitative interview study. *Teaching and Learning in Nursing*, 17(3), 1-9. <https://doi.org/10.1016/j.teln.2022.04.006>
- Darabi Emamati, A., & Jahani, J. (2021). [Presenting a rhizomatic model and its development for fostering students' creativity: A mixed study]. *Educational Measurement Quarterly*, 12(44), 95-115. <https://doi.org/10.22054/jem.2022.59632.3307> [In Persian]
- Duckworth, M. P., & Mercer, V. (2006). Assertiveness training. In J. E. Fisher & W. T. O'Donohue (Eds.), *Practitioner's guide to evidence-based psychotherapy* (pp. 80-92). Springer. https://doi.org/10.1007/978-0-387-28370-8_7
- Fuspit, H., Susanti, H., & Putri, D. E. (2018). The influence of assertiveness training on depression level of high school students in Bengkulu, Indonesia. *Enfermería Clínica*, 28(1), 300-303. [https://doi.org/10.1016/S1130-8621\(18\)30174-8](https://doi.org/10.1016/S1130-8621(18)30174-8)
- Ghaffarzadeh Nemazi, R., & Mohseni Rad, A. (2024). [The effectiveness of assertiveness training on increasing academic self-efficacy and social skills of students with learning disabilities]. *International Conference on Management and Humanities Research in Iran*. <https://sid.ir/paper/1148604/fa> [In Persian]
- Hassanzadeh, M., Khajeh, L., Hassanzadeh, M., & Hassanzadeh, A. (2015). [The relationship between personality dimensions, family communication patterns with assertive behavior in students]. *Educational Psychology Quarterly*, 11(37), 103-117. https://jep.atu.ac.ir/article_3666.html [In Persian]
- Heydari Hangami, M., & Naderi, N. (2018). [The level of assertiveness and its relationship with academic achievement of students in Bandar Abbas Medical School]. *Journal of Development Strategies in Medical Education*, 5(2), 83-101. <http://dsme.hums.ac.ir/article-1-164-fa.html> [In Persian]
- Hormozi Nejad, M., Shahni Yeylagh, M., & Najarian, B. (2000). [Simple and multiple relationships between self-esteem, social anxiety and perfectionism with assertiveness of Shahid Chamran University students]. *Psychological Achievements*, 7(3), 29-53. https://psychac.scu.ac.ir/article_16455.html [In Persian]
- Hussaini Zubaidi, M. M. (1993). *Taj al-Arus min Jawahir al-Qamus*. Dar al-Fikr. [In Arabic]
- Iranmanesh, S. E., Saber, M., Balyad, M. R., & Tajeri, B. (2022). [The effectiveness of "assertiveness and effective communication skills training" on self-esteem and body image in patients with chronic skin diseases]. *Health Promotion Management*, 11(2), 84-97. <https://sid.ir/paper/1014221/fa> [In Persian]
- Joseph-McCatty, A. A., Sanders, J. E., Massey, M., Hnilica, R. J., & Williams, R. D. (2022). Tracking the early stages of the disciplinary gaze among students

- experiencing childhood adversities. *Journal of Ethnic & Cultural Diversity in Social Work*, 32(6), 328-339. <https://doi.org/10.1080/15313204.2022.2027314>
- Lee, C. H. (2010). Personal and interpersonal correlates of bullying behaviors among Korean middle school students. *Journal of Interpersonal Violence*, 25(1), 152-176. <https://doi.org/10.1177/0886260509334407>
- Masters, J. C., Burish, T. G., Hollon, S. D., & Rimm, D. C. (1987). *Behavior therapy: Techniques and empirical findings* (3rd ed.). Harcourt Brace Jovanovich.
- Meyers, M. C., van Woerkom, M., & Bakker, A. B. (2012). The added value of the positive: A literature review of positive psychology interventions in organizations. *European Journal of Work and Organizational Psychology*, 22(5), 618-632. <https://doi.org/10.1080/1359432X.2012.694689>
- Mir Saleh, Y., Rezapour Abutalebi, Kashani, P., & Ebrahimi Ghvam, S. (2012). [The effect of assertiveness training on increasing assertiveness and self-esteem of students]. *Clinical Psychology and Personality Journal*, 10(2), 77-90. http://cpap.shahed.ac.ir/article_2671.html [In Persian]
- Mofidi, F., Ghasemtabar, S. N., & Najafzadeh, N. (2016). [The effectiveness of assertiveness skills training in bullied students]. *Journal of Preschool and Elementary School Studies*, 1(4), 17-34. <https://doi.org/10.22054/soece.2016.7753> [In Persian]
- Naderi Bani, R., & Latifi, H. (2018). [The effect of life skills training on assertiveness and responsibility of students at Imam Khomeini Marine Science University]. *Marine Science Education Quarterly*, 12(1), 1-11. <https://dori.net/dor/20.1001.1.25383655.1397.5.1.1.4> [In Persian]
- Rahimian Boger, E., Shareh, H., Habibi Asgarabad, M., & Besharat, M. A. (2007). [Investigating the effect of assertiveness training methods on social adjustment]. *Journal of Educational Innovations*, 6(5), 29-54. http://noavaryedu.oerp.ir/article_78839.html [In Persian]
- Ranjbar, B. (2013). [Behavioral patterns and communication skills of police officers]. *NAJA Training Deputy*. [In Persian]
- Rosenberg, M. B. (2015). *Nonviolent communication: A language of life* (3rd ed.). PuddleDancer Press.
- Rosenberg, M. B. (2021). *Comunicação não-violenta: O segredo para comunicar com sucesso* (2nd ed.). Alma dos Livros.
- Sajedi, S., Atashpour, S. H., Kamkar, M., & Samsam Shariat, M. R. (2009). [The effect of life skills training on interpersonal relationships, self-esteem and assertiveness of blind girls]. *Knowledge & Research in Applied Psychology*, 11(39), 16-26. https://journals.iau.ir/article_533751.html [In Persian]
- Saviz, M., Hojazi, E., Salehi, K., & Afrooz, G. A. (2021). [Development and validation of Iranian adolescent ethics scale]. *Educational Measurement Quarterly*, 12(43), 1-43. <https://doi.org/10.22054/jem.2022.47440.1969> [In Persian]
- Shafiabadi, A., & Naseri, G. (2020). *Counseling and psychotherapy theories* (30th ed.). University Publishing Center. [In Persian]
- Thompson, R. J., & Berenbaum, H. (2011). Adaptive and aggressive assertiveness scales (AAA-S). *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 33(3), 323-334. <https://doi.org/10.1007/s10862-011-9226-9>
- Van Boven, L., Loewenstein, G., Welch, E., & Dunning, D. (2012). The illusion of courage in self-predictions: Mispredicting one's own behavior in embarrassing situations. *Journal of Behavioral Decision Making*, 25(1), 1-12. <https://doi.org/10.1002/bdm.740>

- van Deurzen, E., Craig, E., Längle, A., Schneider, K. J., Tantam, D., & du Plock, S. (2019). *The Wiley world handbook of existential therapy*. Wiley. <https://doi.org/10.1002/9781119167198>
- Wolpe, J., & Lazarus, A. A. (1966). *Behavior therapy techniques: A guide to the treatment of neuroses*. Pergamon Press.